

Igen Tisztelt Ítéltábla!

Az Augusztinyi Csaba vádlott ellen folyamatban lévő Bf.135/2010. sz. ügyben - már igazolt jogi képviselőm útján – az alábbi

é s z r e v é t e l e k e t
é s
i n d í t v á n y t

terjesztem az It. Ítéltábla tanácsa elé:

I.

Az ügyben eredetileg mint a sértett képviselője jártam el, ily módon jogi képviselőm is e minőségben látja el képviseletemet a korábban megszűnt megbízást követően.

Amennyiben az It. Ítéltábla nem osztja ezt az álláspontot, úgy a Be. 55.§. (1) bek. szerint és e minőségben élek azzal a lehetőséggel jogi képviselőm útján, hogy indítványt és észrevételeket tegyek, és természetesen a tárgyaláson is megjelenünk.

II.

Előjáróban rögzíteni kívánom, hogy a vádlott terhére előterjesztett fellebbezés lényegével egyetértek, tehát abban a tekintetben csatlakozom a fellebbezéshez, és annak indokolásához, amely a büntetés súlyosítására, és a kifosztásként vád tárgyává tett cselekmény minősítése érdekében került előterjesztésre.

III.

Az ítélettel és az eljárással kapcsolatos egyéb észrevételeim:

A.)

Előjáróban rögzíteni kívánom, hogy az I. fokú tárgyalás során a sértetti képviselők által előterjesztett valamennyi eljárási és érdemi észrevételt teljes egészében magamévá teszem, és azokat jelen észrevételemként is maradéktalanul fenntartom. Megismételni kizárólag azért nem kívánom, mert az I. fokú tárgyalás jegyzőkönyvében részletesen benne foglaltatik, és a jegyzőkönyv megfelelően tükrözi a sértetti képviselők, valamint általuk a sértetti kör valamennyi kifogását az eljárással szemben, és nyilvánvalóan ezt a sértett képviselője az It. Ítéltábla elé is terjeszti. **E kifogások részben az eljárás anomáliáit, részben pedig ennek következtében is az I. fokú ítélet megalapozatlanságát célozzák a jelen eljárási fázisban.**

B.)

Álláspontom szerint az ítélet **tényállása** nem kellően megalapozott, és részben téves ténybeli következtetést is tartalmaz.

A tényállás teljes egészében a vádlott előadását tükrözi, és annak kritikátlan elfogadásán alapul.

Nem oldja fel azokat a ténybeli ellentmondásokat, melyek ily módon előállottak, nevezetesen:

- az 5. oldal 3. bekezdésében azt állapítja meg, hogy egyrészt az elhunyt szidalmazta a vádlottat, ugyanakkor rögzíti tényként, hogy megkérte, maradjon még, és különféle ügyeket segítsen megoldani. Ennek keretében kísérte jelentős időtartamban és területben a vádlott az elhunytat.
- a 6. oldal 1. bekezdésében részletezi, hogy a vádlott szerint amikor be akart menni a sértetthez, ez meghiúsult, mert a sértett bezárkózott, ugyanakkor észlelte, hogy a sértett a tűzrakó helyen valamit éget, és ezért ment oda hozzá.
- ugyanezen ítéleti bekezdésben álláspontom szerint megalapozatlanul fogadta el az I. fokú ítélet a vádlott előadását tényként a „nagy erejű horogütés” kérdésében. E tekintetben nem kellően megalapozott az indokolás sem, amely a 17. oldal 3. bekezdésében található, amikor a Bíróság a három igazságügyi orvosszakértő véleményével szemben, akik állították, hogy 50% alatti annak a valószínűsége, hogy a kérdéses sérülést ököl ütés eredményezte volna, nagyobb valószínűsége van az eszközös erőbehatásnak, egyértelműnek tekintette, hogy a bal arccsonton leírt lyuksérülés formájában és méretében is igen hasonló ahhoz, mint ahogyan egy jobb ököl büttykei állnak egy szabályos arcra mért ököl ütésnél.
- **Ez az okfejtés egyrészt teljesen megalapozatlan, mert részben nem felel meg a valóságnak, hogy a horogütés a kéz büttykeinek erőátvitelét biztosítaná, mert útjában állnak az ökölbe szorított jobb kéz ujjpercei, másrészt nem ad választ arra a kérdésre, hogy az ököl büttykei miért csak egy sérülést okoztak. A horogütés kizárólag kesztyűben és bandázsban nem okoz sérülést ilyen erőbehatás mellett az ütő kézen, így okkal állítható, hogy a megalapozatlan megállapítással szemben ez az ütés is eszközös kivitelezésű, ami nagyon komoly következtetésre ad okot a támadás folyamatossága és a kezdettől fogva tanúsított eszközhasználat kérdésében.**
- Nem tulajdonít kellő jelentőséget az I. fokú Bíróság annak a saját megállapításának, hogy a vádlott a sértett fejét **visszafordítva a föbe felegyenesedett, és a sértettet magára hagyta,** megállapítása szerint minimum 10 perc körüli volt az az idő, amikor visszament, és az úgynevezett halál bekövetkeztét megállapító nyilatkozatot tesz. Ezt követően ismételt 20 percre magára hagyta a sértettet.
- Álláspontom szerint **ha a Bíróság kellően értékeli a sértett fejének visszafordítását olyan helyzetbe, amikor a haldokló e helyzet eredményeként legfeljebb fuldokolni tud, akkor ezt a tényt a különös kegyetlenség körében vizsgálat tárgyává kellett volna tennie, mert a tehetetlen haldokló arcának a földre temetése nyilvánvalóan olyan fuldoklást eredményez, amit a magára hagyott sértett csak további szenvedésekkel élhet át.**

- Az ítéleti tényállás 7. oldalán leírt megállapításai teljes egészében megválaszolatlan hagyják azt a kérdést, hogy a test sorsa mi lett az elégetés során és hol található a viszonylag kis számú maradványon túlmenő jelentősebb testmaradványok, melyekből adott esetben további következtetéseket kellett volna levonni, különösen abban a kérdésben is adott esetben szakértői állásfoglalás születhetett volna megalapozottan, hogy a néhai halála előtt, vagy a halálát követően került a tűzre, ami többek között a minősítésre is kihat az I. fokú Bíróság kialakított álláspontja szerint is.

C.)

Bizonyítékok

Az I. fokú Bíróság mérlegelési tevékenységét nyilvánvalóan nem lehet felül mérlegelni, ha ez a mérlegelés nem szenved olyan hibákban, amely azt megkérdőjelezné.

Egyetértek az I. fokú ítélet 10. oldalán rögzített okfejtéssel, ami az értékelő tevékenység lényegét és igényét rögzíti és pontosan a tényekből helyes logikával megalapozott következtetések igényét emeli elsődlegesen.

Ugyanakkor nem pótolhatja ezt az az okfejtés, amely azzal támasztja alá a vádlotti vallomás vádlottra nézvést kedvező elemeit, hogy a beismerő vallomás önmagát is terhelő elemeit elfogadta.

Ennek nem kellően megalapozott eleme annak feltétel nélküli megállapítása, hogy a sértett meghalt az ütés következtében, tehát a vádlott egy holttestet égetett el.

A vádlott együttműködő magatartására álláspontom szerint nem kellően megalapozott annak a kiemelése, hogy kiválasztotta az elkövetési eszköz leginkább azonosan szereplő mását.

A meghallgatott tanúk a cselekménnyel érdemben nem kerültek összefüggésbe, de ugyanakkor levonhatta az I. fokú bíróság azt a kedvezőtlen következtetést, a néhai személyisége kedvezőtlen jellege tekintetében, aminek „a sérelmére bekövetkezett cselekmény szempontjából is különös jelentősége volt”.

Ugyanakkor nem tette lehetővé D Tímár tanú tárgyaláson való kihallgatását, akinek a cselekmény napján és azt követően is jelentős szerepe volt.

Ha a felvett bizonyításnak a Bíróság az elhunyt személyisége tekintetében különös jelentőséget tulajdonított, úgy nem lett volna mellőzhető a sértetti kör által indítványozott tanúmeghallgatás e sértetti egyéniség kedvező elemeinek feltárására.

A Bíróság kiemelkedő jelentőséget tulajdonított az ítélet 15. oldalának 3. bekezdésében írottak szerint az igazságügyi orvosszakértői (dr. Tóth és dr. Pataki boncjegyzőkönyve) és homeo genetikus (dr. Bajnóczky) szakvéleményeknek.

Ezzel maradéktalanul egyet is lehet érteni, és a három szakértő által adott együttes szakvélemény teljes egészében és nyomatékkal értékelendő.

Az I. fokú Bíróság ugyanakkor ezen együttes szakvéleménnyel ellentétes álláspontot foglalt el és figyelmen kívül hagyta amikor teljes egészében mellőzte az igen aprólékos pécsi vizsgálat alapján a szakértők egyértelmű állásfoglalását a bal arccsonton talált benyomatos törésről, amelyet nagy erejű eszközös erőbehatástól keletkezett a szakértő, és azt rögzítette, hogy keletkezhetett e sérülés is kemény fából készült eszköz nyéllel történt nagy erejű ütés következtében. Ezt a megállapítást mellőzte a Bíróság a már jelzett, és a 17. oldal 3. bekezdésben rögzített eszmefuttatással a jobb ököl bütykeivel.

Egyértelmű volt a szakértői állásfoglalás a halál okáról, melyről csak valószínűségi vélemény adható és a sértett halálának 20-60 percen belüli beállításáról. **Nem tudták kizárni ugyanakkor a szénmonoxid mérgezést, illetve az égést sem.**

Maga az ítélet is elismeri, hogy a szakvélemények alapján 50% alatti annak a valószínűsége, hogy a kérdéses sérülést ököl ütés és fordított a valószínűsége, hogy eszközös erőbehatás okozta.

Igen lényeges az ítélet szerint is, hogy más halál ok sem zárható ki a holttest, illetve megfelelő maradványok hiányában.

Itt van jelentősége az ügy azon felderítetlenségének, amely a test többi részének felderítetlen maradását eredményezte.

Nyilatkoztak a szakértők azzal kapcsolatban is, hogy a vádlott tévedés nélkül megállapíthatta-e a halál beálltát. Nemlegesen foglaltak állást, így a bíróság határozott álláspontja a vádlotti védekezés elfogadásában, nem tűnik kellően megalapozottnak. **Ugyanígy nem támasztotta alá a szakértők véleménye a sértett halálával kapcsolatos bírósági állásfoglalást sem, mely a Bíróság szerint is elsősorban a vádlott vallomásán alapul.**

Ugyanígy nem teljes egészében támasztja alá a polygráfos vizsgálat a Bíróság álláspontját abban a kérdésben, hogy a megtévesztő válaszok is alátámasztják a vádlott elmondását.

Ez már csak azért sem foghat helyt, (20. oldal 3. bekezdés) mert a válaszok nemlegesek, és önmagában az, hogy a válaszok megtévesztő volta erős reakciókat regisztrál, vagy reakciókat indikált bizonyos alternatív válaszok között, az nem a vádlott vallomásának alátámasztása.

Megállapítható tehát, hogy a 21. oldal 3. bekezdésében rögzített bizonyítékokkal egyetemben sem voltak alkalmasak arra, hogy a terhelti vallomás minden oldalról kontrollálni lehessen, és ily módon teljes egészében annak alapján lehessen tényállást megállapítani, és annak jogi konzekvenciáit levonni.

Ennek következtében csak a Megyei Bíróságnak nem volt kétsége afelől, hogy a sértett halálát az az ütés okozta, amely elindította a halálhoz vezető ok folyamatot.

D.)

A minősítés kérdéséről

E kérdéskörben meg kell állapítani, hogy a Megyei Bíróság kizárólag az ügyészi és védői állásponttal foglalkozik, és a sértett képviselőjének a minősített emberölés fennállását „firtató” nyilatkozatát a vádon túlterjeszkedőként értékeli.

Álláspontom szerint a sértetti „firtatás” nem terjeszkedett túl a vád tárgyává tett tényeken (cselekményeken), melyekhez valóban kötve van a Bíróság, ugyanakkor természetesen nincs kötve a minősítés kérdésében, mint ahogy azt a 23. oldal 1. bekezdésében az ítélet is megállapítja azzal, hogy ennek előrebocsátása mellett a vád és védelem érveivel foglalkozik.

Ennek keretében hivatkozik arra, hogy kiindulási alapja az a tény volt, hogy a sértett az öt ért ütések követően rövid időn belül (20 perc) meghalt.

Változatlanul az ököl ütés témájára tér vissza az ítélet és azt értékeli és értékeli a cselekmény utáni magatartást, de ennek keretében csak azt állapítja meg, hogy a sértettet sorsára hagyta, és ezzel belenyugodott, hogy a sértett az életét vesztette, de teljes egészében említetlenül hagyta az ítélet a vádlottnak azt a többlet magatartását, amely abban realizálódott, hogy a sértett fejét – **nem vitásan a sértett életében – a föld fele fordítva, adott esetben a fulladást is előidézhette, jelentős szenvedést okozva.**

A motívum tekintetében is egyoldalúan értékeli az ítélet, amikor a vádlott ki nem fizetése és folyamatos hitegetése az egyre erősebb düh tettlegességgel való levezetését látja megvalósulni. Így jut el többek között azután a dolus eventualis megállapíthatóságáig, hozzá téve, hogy ellentmondásosnak tűnik az igen erősen feldühödött embernél belenyugvásról beszélni.

A 26. oldal 4. és utolsó bekezdésében hivatkozik az ítélet az indubio pro reo elvére, de álláspontom szerint fordítva értékeli a tényeket, amikor nem fogadja el a halál megállapítását, és arra hivatkozik, hogy a bizonyítékok nem mutattak egyértelműen abba az irányba, és arra a téves álláspontra helyezkedik, hogy a kétséget kizáró módon feltétel arra vonatkozik, hogy meggyőződhetett a vádlott a sértett haláláról.

A 27. oldal 1. bekezdésében írottak szerint az I. fokú Bíróság szerint kizárható a különös kegyetlenséggel történő elkövetés, mert az elkövetési magatartás (elégetés) a halál bekövetkezése után történt. És ez már nem vonható az elkövetési magatartás alá.

Ez a megállapítás amellett, hogy nem kellően megalapozott, nem alapozza meg a 27. oldal 2. bekezdésében írott azt a sommás megállapítást, hogy erre tekintettel valamennyi más, lehetséges minősítés is elveszti a jelentőségét.

Ennek következtében az ítélet ki sem tér a nyereségvágy kérdésére semmilyen formában. **Álláspontom szerint a minősítésekkel kapcsolatos kérdéskör ily módon történő mellőzése egyrészt az I. fokú ítéletet minősítés tekintetében megalapozatlanná teszi.**

A nyereségvágyból elkövetést megalapozza a közvetlen anyagi előny megszerzésének szándéka, melyben az indok és a célzat megtalálható. Nem lehet mellőzni annak a ténynek a megállapítását, hogy a vádlottnak tudomása volt a sértett által azon a napon eszközölt jelentősebb pénzfelvételről és kétségtelen tény, hogy anyagi nehézségei voltak, melyet a sértett által történő fizetés elmaradása is fokozott.

A különös kegyetlenség minősítő körülmény megállapíthatóságáról már részletesen szóltam, és kiegészítem ezt azzal, hogy **nem abszolútizálható csak az égetés megkezdésekor élő, vagy halott személy volt. Bár ennek a megállapíthatóságát sem tartom kérdésesnek.**

Ugyanakkor a sértett arcának – nem vitásan életében – történő visszafordítása a talajra, és ezzel lényegében a légzés megakadályozása olyan tény, amit az I. fokú ítélet megállapít, de nem értékel, holott meg kell állapítani, hogy a sértett eszméletlensége nem bír jelentőséggel, mint ahogy az sem, hogy a különös kegyetlenség eszközzel, vagy eszköz nélkül valósul meg.

A vagyon elleni cselekmény minősítésében egyetértek az ügyészi állásponttal és nem tartom megalapozottnak az ítéletnek az „nyomban” feltételhez kötött értékelését.

Nem vitás, hogy térben, de időben is egy egységes eseménysorról van szó, melyet nem szakít meg az a tény, hogy a vagyon elleni cselekményt a vádlott szükséges teendők után követi el.

E.)

Büntetés kiszabása

Álláspontom szerint az I. fokú ítélet kirívóan enyhe, még az egyébként helyesen felsorolt kiszabási körülmények mellett is.

Eltúlzottan nyomatékos enyhítő körülményként értékelte a Megyei Bíróság a feltáró jellegű beismerő vallomást, és a mindvégig együttműködést.

Ez lehet, hogy teljes, de nem fogadható el az az álláspont, hogy e nélkül a cselekményből semmi nem lett volna bizonyítható, mert a vádlott személye a halál időpontjában meglehetősen pontosan körülírt volt.

A sértett provokatív magatartására semmi nem utal, különösen, ha figyelembe vesszük, hogy *a vádlott ment sértett után az elkövetési helyre, és nem fordítva.*

Ily módon a helyesen idézett halmazati szabály figyelembe vételével a kiszabott büntetés eltúlzottan enyhének tekinthető.

F.)

A sértetti oldalról előterjesztett bizonyítási indítványok elutasítása

A Bíróság azzal utasította el a sértett testvérének, illetve lányának, valamint dr. Sándorfi állatorvosnak a meghallgatását, hogy nem volt várható tőlük olyan adat, amely előre vihette volna az eljárást.

Figyelmen kívül hagyta a Bíróság, hogy alulírott Majláth Judith az ügy kezdetétől fogva igen jelentős felderítő tevékenységet végeztem, és olyan adatok birtokába jutottam, melyet a feljelentésemet megelőzően is már értékelni kellett és sorozatos tájékoztatással szolgáltam tények tekintetében is az eljáró hatóságoknak. (Lsd. 43. oldal és 139. oldal többek között.) Hangsúlyozom, a tőlem nyerhető tényadatok azok, melyekre állásponatom szerint a Bíróságnak szüksége lett volna a tényállás teljes felderítése érdekében.

D. Tímár Anita tárgyaláson történő kihallgatása azért lett volna szükséges, mert tevékenysége a Bíróság felé részletesebb magyarázatot igényelt volna, már csak azért is, mert a gyilkosság utáni távozását a vádlottnak elősegítette, és a médiában történő felismerést követően nem jelentkezett a hatóságoknál. Motivuma és a tevékenység egyéb részletei a tárgyaláson jobban kidomboríthatók lettek volna.

Sophie Barta ki-, vagy meghallgatásának kérdése nem intézhető el annyiban, hogy a Bíróságnak úgynevezett tisztázó kérdéseket kellett feltennie, mert ha nem kívánta kihallgatni a tanút, illetve sértettet, akkor a tisztázó kérdések feltételére sem volt mód és megindokolandó ebben az esetben, hogy a Bíróság miért nem kívánt tisztázó kérdéseket feltenni a sokkal több információval rendelkező alulírott **Judith Majláthnak**, akinek a meghallgatását következetesen megtagadta, annak ellenére, hogy várható kihallgatására tekintettel őt a tárgyalóteremtől távol tartotta.

G.)

Mindezen indokaimra tekintettel állásponatom szerint az ítélet hatályon kívül helyezése és új eljárás elrendelése indokolt, és ezért ezt indítványozom az It. Ítéltábla felé, de a hatályon kívül helyezés mellőzése esetén az ítélet súlyosítását és a minősítések megváltoztatását indokoltnak látom, ezért ezt kérem az It. Ítéltáblától.

Tisztelettel:

Judith Majláth

sértett,

Illetve egyéb érdekelt,

Képviselő: Dr. Kicherer Tamas

Ügyvéd

